

با توان یابان موفق

این شماره: محسن (همی پناه

در دل های بی صدا

۲۰

لالقه سپر: خانواده با شرایطی که شما داشتید چطور کنار آمدند؟

خدارا شکر سن پایین باعث شد یک سری مسائل را نفهمم و بدليل سنم اکثرا در منزل بودم و بار زیادی روی دوش خانواده

به سراغ یکی دیگر از توان یابان موفق آمد که گرچه که توان راه رفتن ندارد ولی با پای قدرتش سال هاست با انگیزه و هدف تلاش می کند:

لالقه سپر: لطفاً خودتان را معرفی کنید و بگویید چگونه دچار معلولیت شدید؟

محسن رحیمی پناه متولد ۱۳۶۲ / ۱ هستم که بر اثر پرتاب شدن از بلندی در سال ۱۳۶۸ از ناحیه نخاع ۱۰ دچار معلولیت شدم.

لالقه سپر: از تحصیلاتتان بگویید و اینکه با وجود معلولیت چگونه تحصیل کردید و تا چه مقطعی؟

در رشته کامپیوتر مقطع کارشناسی تحصیل کدم اما به دلیل مشکلات فراوانی که در رفت و آمد داشتم ۱۰ واحد مانده بود که مدرکم را بگیرم متأسفانه ادامه ندادم و تصمیم دارم در اولین فرصت تغییر رشته داده و دوباره ادامه تحصیل بدهم.

لالقه سپر: چه چیزی باعث شد که بدون افسردگی به زندگی ادامه دهید؟

هر چه بزرگتر می شدم مشکلات هم بیشتر می شد درک مشکلم چه در خانواده چه در جامعه سخت تر می شد و تنها امید و توکلم به خداوند باعث شده که تا همین الان با انگیزه و عشق به زندگی ادامه دهم.

لالقه سپر: چه کسانی بیشتر حمایتتان کردند؟

من برای بهتر شدن شرایط ام از هیچ کس کمک نگرفتم و نخوا هم گرفت. چون هیچ وقت هیچ کس من رو تشویق نکرده و فقط سوالات خود را که در ذهنستان بی جواب است می پرسیم : که مثلا: (چطور با شرایط کنار می آیی ، چطور کار های روزمره را تنها انجام می دهی و....)؟

تشکر مدل ها و مقطع های متفاوتی دارد. من یک عمر مديون پدر و مادرم هستم که الان اينجام و من را تحت حمایت خودشان قرار دادند. بعد از همسرم که با وجود اينکه سالم است با من ازدواج کرده و ۸ سال است که با تمام شرايط من کنار اومند و به خاطر من حتی با خانواده اش مبارزه کرده.

لالق سبز: دلتون می خواهد که چه چيزی داشته باشید که الان ندارید؟

خيلي دوست دارم از نظر مالي قوي باشم. با ساختي کار و تلاش كردم و همه چيز دارم. خانواده خوب. همسر خوب و دوستان خوب، خدا را شکر راضي هستم.

لالق سبز: برای شما درمانی وجود دارد؟

نه در كل دنيا درمانی وجود نداره و حتی براي بچه دار شدن باید آزمایشاتي را انجام دهيم که هزينه خيلي بالايي دارد.

لالق سبز: بالاخره معلوليت محدود است یا نيست؟

من عملا به اين جمله رسيدم که معلوليت محدود است نيست. وقتی

ماشينم پنچر ميشه خودم لاستيك را عوض می کنم. وقت بيشتری می برد، ولی خودم انجام می دهم. نزدبان ۱۰ متری رو با کمک دستانم بالا رفتم فقط براي اينکه به خودم ثابت کنم می توانم.

لالق سبز: و حرف آخر؟

امي دوارم همه ي بچه های توان ياب حتی بدون پا بتوانند روی پا خودشان بايستند. و به خودشان متکی باشند و در عین معلوليت حرفی برای گفتن داشته باشند.

لالق سبز: فکر می کنید به همه خواسته هاتون رسیده اید؟

بله اگر اغراق نباشد کسانی هستند که شاید چه از نظر مالي، و چه از نظر تحصيلات از من بالا تر باشند ولی به جرات میگم که اميد و انگيزه هی من رو ندارند و فقط رفع تکليف کرده در پيله ای که دور خود تنبه اند زندگی می کنند. من با شرايطی که دارم باز هم از زندگی لذت می برم.

لالق سبز: با شناختي که از خودتان داريد چقدر می توانيد بهتر از اين

چيزی که هستيد باشيد؟

صد درصد دوست دارم به بهترین جا و موقعیت برسم و هدفم اين است که به دوستانی که مثل من با محدودیت های مواجه هستند ماهی گيری را ياد بدهم تا دست تياز به ترجم ديگران نداشته باشند من به شخصه اگر حس کنم کسی دنبال ترجم کردن به من است ازش دور خواهم شد.

لالق سبز: فکر می کنید از نظر کاري و موقعیت انسان موفقی هستيد؟

در سال ۱۳۸۱ اولین استارت کارم رو با برادرانم زدیم و با قدرت کار كردم و ۱۲ سال در آن مكان کار کردیم و حتی آن مكان خریداری شد و ما توانيستیم خودمان را در سطح کرج و تهران مطرح کنیم و بعد از سال ها با قدرتی که در خودم دیدم مغازه ای کوچک اجاره کردم و با توكل به خدا در حال فعالیت هستم. همیشه سعی می کنم به ديگران کمک کنم اعتقادم بر اين است که باید خمس کارم را پرداخت کنم. دعای خير اهمیت بيشتری دارد.

لالق سبز: در چه سالی ازدواج کردید؟

سال ۱۳۸۴ ازدواج کردم

لالق سبز: چگونه با مجتمع رعد آشنا شدید؟

سال ها قبل از اينکه رعد ساختمنی داشته باشد در يك باغي همه بچه های قدیمي نشست داشتیم و مشغول فعالیت بودیم

لالق سبز: پیامی برای دوستانت داری؟

دبیال دست ها نباشد، دست دهنده داشته باشند. ما باید خودمان شرايط زندگی را تغيير دهیم نه اينکه زندگي شرايط را تغيير دهد.

لالق سبز: نظرتان راجع به ويلچر به عنوان بک همراه هميشگي چيست؟
از اينکه کسی پشت ويلچرم را بگيرد و پشت سر راه بیايد، ناراحت می شوم و هرگز به هیچ کس حتی همسرم، اجازه اين کار را نمی دهم، از همه خواهش می کنم درکنارم راه بیايند، تا زماتی که دستانم قدرت دارد خودم با ويلچرم همراهی می کنم.

لالق سبز: فکر می کنید حق تان را از زندگی گرفته اید؟

حق گرفتنی است و من تا جایی که قدرت دارم حق را می گيرم و اين حس ام را مديون پدرم هستم، وقتی کار اشتباهاي می کردم بین من با برادرانم هیچ فرقی نبود و کسی به من ترجم نمی کرد و همه کتك می خورديم. پدرم با حرکات و رفتارش به ما ياد داد که باید به خودمان متکی باشیم و در هر شرایطی حتی معلولیت حقامان را خودمان بگیریم.

لالق سبز: از خانواده برآمون صحبت کنید؟

پدر و مادرم خيلي من را دوست دارند و همیشه میگن که قدرت و اراده ای که در تو هست در برادرانت نیست

لالق سبز: در زندگی دوست داری از چه کسانی تشکر کنی؟